

1801 10/8 22: 1. Beh. af F. t. Rigsdagsbeslutn. ang. Ratifikation af Traktat ang. Nordslesvig. 1802

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det høje Ting at behandle denne Saa saa hurtigt, som Forholdene tillader det.

Steincke: Det er vanskeligt at udtale sig om Indholdet af en saa omfattende Traktat, hvis Mylder af enkelte Bestemmelser kun kan vurderes nøje af Teknikere eller Fagmænd paa de mange forskellige Omraader, det her drejer sig om. Rigsdagen har jo ikke haft noget med dette Arbejde at gøre, og at undersøge det nærmere i et Udvalg fristes man ikke til, særlig naar det drejer sig om Forholdet mellem to Stater, altsaa om en Traktat, som man vel kan tiltræde eller forkaste, men vanskeligt ændre i Enkeltheder. Fra et politisk Synspunkt vil det derfor være af Betydning, om man kan antage, at de Repræsentanter, der paa vedkommende Stats Vegne har ført Forhandlingerne, har anlagt Synspunkter, som man kan godkende. I saa Henseende tror jeg, at man ogsaa ud fra en socialdemokratisk Opfattelse kan være nogenlunde rolig. Vore Forhandlere har været Gesandten i Berlin og den højtærede Udenrigsminister, og siden Tordenskyerne spredte sig efter de frygtelige Paaskedage, tror jeg, man tør hævde, at den højtærede Udenrigsminister, specielt hvad Forholdet til Tyskland og Konsekvenserne af Selvbestemmelsesretten angaar, har fulgt samme nøgterne Politik, som den tidligere Regering fulgte. Vi ser derfor med Tilfredshed baade de førte Forhandlinger og disses her foreliggende Resultat, der vidner om en gensidig Bestræbelse for at naa til en for begge Parter forsvarlig Ordning i Kraft af et fælles Ønske om et godt og venligsindet Naboforhold paa det fastsatte Grænsegrundlag. Et saadant godt Naboforhold vil netop styrkes ved denne omfattende Traktat, idet den forebygger en Række fremtidige Divergenspunkter. Vi har derfor fra vor Side den Opfattelse, at denne Traktat er et Varsel om et fremtidig godt Forhold mellem de to Stater, et Forhold, som vi fra vor Side vil gøre vort til at værne og befæste.

Jeg anbefaler paa Socialdemokratiets Vegne, at Tinget giver sit Samtykke til Ratifikation af denne Traktat.

Tvede: Ligesom det konservative Folkepartis Medlemmer i det høje Folke-

ting har tiltraadt, at der gives Samtykke til Ratifikation af den under den 10. April i Aar underskrevne Traktat mellem Danmark og Tyskland, som nu foreligger for dette høje Ting, vil ogsaa det konservative Folkepartis Medlemmer her i Tinget give sit Samtykke til Ratifikationen. Det kunde jo ikke undgaas, at Grænseflytningen paa adskillige Omraader maatte gribe dybt ind og forrykke mange tilvante Forhold i Dele af Sønderjylland. Det er disse Forhold, Haardheder og Ulemper, der er opstaaet for Befolkningen paa begge Sider af Grænsen, som der er søgt at raade Bod paa gennem Traktaten. Og det konservative Folkeparti hilser med Glæde, at det er lykkedes at udarbejde Traktaten paa et rent sagligt Grundlag, uden at Politik har været indblandet i Forhandlingerne. Vi haaber, at de Bestemmelser, hvorom der er opnaaet Enighed i Traktaten, maa danne Grundlaget for et godt Nabovenskab mellem de to Stater, saaledes at, om der ved Udførelsen i Livet af de enkelte Bestemmelser maatte opstaa Tvistespørgsmaal, disse da ordnes ved en lignende gensidig Imødekommenhed som den, hvormed denne Traktat er blevet til vejbragt.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Tinget giver Samtykke til Ratifikationen.

Trior: Rigsdagen kan selvfølgelig ikke paatage sig Ansvaret for den foreliggende Traktats Indhold i alle dens Enkeltheder. Dels har den foreligget alt for kort Tid for os, dels kender vi ikke tilstrækkeligt til de Forhandlinger og de Veje, der har ført til Resultatet. Det vilde vistnok være naturligt og velkomment, om den højtærede Minister, saa snart Lejlighed forelaa, satte Rigsdagen ind i denne Sags Forhistorie. Idet jeg imidlertid gaar ud fra, at Ministeriet har gjort, hvad der kunde gøres, og opnaaet, hvad der kunde opnaas under Forhandlingerne med Tyskland om de mange forskelligartede Forhold, man har ordnet, og idet jeg henviser til de smukke og kloge Ord, hvormed Udenrigsministeren har betegnet Overenskomsten som et Led i et Forsoningsværk, som der ogsaa for Danmark er al Grund til at arbejde videre paa, i Forholdet mellem de to Lande, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lands-